

## ABONAMENTELE

## Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani,  $\frac{1}{4}$  an 5 cor.,  $\frac{1}{2}$  an 10 cor., 1 an 20 cor.  
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

## Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani,  $\frac{1}{4}$  an 7 cor.,  $\frac{1}{2}$  an 14 cor., 1 an 28 cor.

## Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$  an 10 franci,  $\frac{1}{2}$  an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

## TRIBUNA

## INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ară 12 bani  
a treia-ară 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se preamărează la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat „la loterie”

## Arde!...

(\*) Unde? Se mai poate întreba? Nicăiri, decât în statul maghiar... În fericitul, în pacificul și legalul stat maghiar arde... E foc. Foc și pârjol...

Ear' ceea face gravitatea fără de seamă a incendiului, este că e pus. E pus de tăciunari, de miserabili criminali, incendiari...

Nu-i glumă. Nici vorbă de glumă. Faptul există. Faptul se menține cu putere înfricoșată...

Din temnițele întunecoase, unde i-au înfundat pentru crime incendiare, — tăciunarii naționaliști, vrășmași jurați ai „statului maghiar”, au eșit de mult. Vreme destul de îndelungată au tăcut. Lumea credea că s'au astîmpărat, că au prins minte, că s'au făcut oameni de omenie, adevărați patrioți cu patentă. Ori că... vor fi murit!...

Și-n credința asta fericitoare, proprietarii marelui palat spaniol ce se zice „statul național maghiar” — s'au dat, pe un timp, liniștei și veseliei. Benche-tuiau, cântau, jucau, durmiau ca niște copii inocenți în palatul lor pe care-l țineau asigurată acum în contra oricărui incendiu. Asigurat, nu la vre-o societate de asigurare, fiindcă nu s'au găsit până astăzi societăți, cari să se decidă pentru ruina sigură, primind să asigure un palat ca „statul maghiar”, pe care zi de zi îl amenințau cu dărmare, tăciunarii lăfariți de naționalitățile nemaghiare din țeară. Iși credeau însă asigurată Maghiarii palatul lor, de oare-ce avuseseră un moment iluzia, că au estirpat de pe fața pământului ungurească ori-ce pui de tăciunar...

Când colo? Într-o bună dimineață, cam pe vremea când un oare-care sub-procuror decora la Alba-Iulia palatul maghiar, — acesta, fără de veste, — ia foc. Dar' ce foc? Foc de mama focului!...

Proprietarii palatului maghiar, alaramați, sar ca mușcați de șerpe. Chiar durmiau, un somn-tun, urmat unei serii pompoase de bencheturi patriotice, cari se fac — nu încape îndoială — pe socoteala noastră! Durmiau proprietarii palatului un somn dulce, greu, narcotic... când țipete și vaiete venind dinspre camera palatului poreclită „Ardeal”... îi deșteptară brusc din visurile fericite. An-tău, nu știa nici unul ce-i... Buimaci de somn, cum se și știe... Se ochiră la ochi, mai multe clipe... Și — ochii li-s'au deschis. Nu de sine li-s'au deschis. Li-s'au deschis de silă, de silă dogorelei focului ale cărui flăcări pâlăiau amenințător, prelungindu-se până-n salo-nul palatului, până la — Budapesta...

Arde! Arde!... țipă desepărații proprietari. Arde earăși palatul... Unde s'a aprins? Unde a început să ardă? Păi, unde se ardă, dacă nu în Ardeal, în țeara focului, în țeara tăciunarilor eterni...

Tăciunari? Dar' parcă tăciunarii i-ai estirpat. I-ai îngropat... Da, însă earăși au înviat. Au înviat chiar înainte de zilele învierii. Și umiliți se plâng, proprietarii palatului maghiar: în loc să putem s'arba Paștile, zilele învierii Dumnezeuului maghiar, — eată-ne în primejdia d'a căde victime... învierii tăciunarilor...

Dar' cine-s tăciunarii ăia? Noi nu vedem nici unul! Ce tot spuneți povești?... Povești? Nu-i vedeți? Cine sunt? — Valahii! Toți Valahii! Earăși s'au ridicat din morți. Earăși au luat în mâni tăciunile. Earăși au dat foc palatului nostru, palatului în care domină mândrul bancher Ifig Statul-Maghiar nobil de Árpád!

La pompe, la pompele de apă!... dă comanda marele șef al pompierilor, primul-ministru Széll Kálmán... Și dă-i cu pompele în Români, dă-i cu beția de apă rece, cu care doar' doar' va pute fi stins focul pus de tăciunari...

Dar' focul nu se stinge. El încinge și mai furios clădirea palatului maghiar, Flăcările lui încep să usture, să pîrlească, să mistue totul, se vede că e foc pus de flămânzii Valahi: mistue și el cumplit de flămând...

Și tăciunarii nu se astîmpără. Nutrese mereu focul. Pun tăciuni în toate camerele palatului, în toate părțile țerei! Ba se mai și sporesc tăciunarii. Până și copiii dau foc. Nu l-ai văzut pe băiatul David dela gimnaziul din Blaj?... E și el un tăciunar!...

Ce-i de făcut, pentru Dumnezeu?! Apa rece a pompelor dlui Széll nu-i de nici un folos. Nu poate potoli focul. Din contră, pare-mi-se că-i petrol, nu apă: ațîță focul și mai rău!

Aha! Eurica! Nu merge cu apa? Vom da cu topoarele!... Procurori, gendarmi, judecători — voi toți înarmați-vă! Luați în mâni topoarele — Șș-ii codului penal — și dați la cap tăciunarilor. Omoriți-i fără milă! Chiar de va fi să dărimați și palatul! Că vom ridica noi alt, numai să scăpăm odată de tăciunari!

Unu, doi, trei... și armadia pompierilor cu topoarele stă gata de luptă. Și lupta începe...

Va dura mult? Pompierii vor ști. Noi știm numai atât că durează încă. Durează și palatul „statului maghiar” tot mai — arde!...

Sibiu, 3 Aprilie n.

Spre — Germania. Domnii Wolf, Schönerer etc. nu mai fac nici un secret din sentimentele lor pentru — Germania. Zilele trecute partizanii lui Schönerer au jinit la Viena o intrunire publică, la care au luat parte peste patru mii de oameni. S'a votat o rezoluțiune de înfelesul, că conexia organică a Nemților din Austria cu imperiul german e o necesitate națională; ceea-ce se tâlmăcește cam așa: Nemții din Austria au să plutească spre — Germania!

Drum bun!

Din parlament. Ministrul de finanțe Lukács a prezentat dietei maghiare, în ședința de ieri, proiectul de lege, despre ștergerea timbrelor de inserate și de călindare. Dieta a intrat apoi în discuție asupra legii apropriationale. Contele Zichy János cere revizuirea legilor eclesiastice. Kossuth condamnă frecările confesionale. Ugron vorbește în contra proiectului de lege, asemenea și Molnár János și Pichler. Prim-ministrul Széll răspunde lui Zichy că revizuirea legilor eclesiastice nu se va face nici-odată. Legea se votează.

Ajutorul de stat. „Unirea” scrie, că ministrul de culte a asemnat suma menită pentru ajutorarea preoților mai slab dotați din archidiaconia gr-cat. română. Suma e de 46320 fl. și ministrul a împărțit banii pe baza unui conspect înaintat din partea ordinariatului metropolitan. „Se înțelege — scrie „Unirea” — că din conspect au fost șterși preoții cari n'au convenit domnilor dela Pesta, ear' cei plăcuți și plini de merite „patriotice” au fost răsplătiți destul de gras. Preoții harnici și slab dotați nu sunt împărțiași de loc, sau cu suma ridiculă de 30—50 fl., ear' alții, cu puțină calificare și fără nici un merit, primesc 600 fl.

Dreptate ungurească!

Prigoniri în Bucovina. Toți oratorii dela sate, cari au luat parte la ultima adunare de alegători, convocată din partea dlui deputat Dr. G. Popovici la Câmpulung, au fost cedați la poliție și interogați, din ce se deduce că sunt dați în judecată. Chestia, care constituie o flagrantă violare a drepturilor constituționale, va fi pusă

în discuție în dieta provincială din Bucovina, în formă de interpelație, pe care o va adresa guvernului dl Dr. G. Popovici, energicul deputat român.

## Noul proces pentru Iancu.

— Asalt asupra „Tribunei”. —

Era de prevăzut, și am prevestit o chiar, că satisfacția cerută de un popor întreg, pentru insultarea memoriei eroului seu național, venită din partea unui om, care dator este să așere onoare fiecărui, — va fi dată în mod specific unguresc. Vor fi deschise de nou temnițele, pe seama celor insultați și batjocoriți. Căci așa se face dreptate în Ungaria. „Fi-se pune pumnul în gură și sulia în coastă. Ear' cel-ce și după aceste vii probe de perfectă libertate cutează să mai pretindă dreptate, — e aruncat în temniță!

Căci atâtea e tot ce avem și noi dela statul unguresc: temnițele. Dar' cei-ce ne onorează atât de mult cu ele, uită că temnițele sânt făcute de mâni omenești și că cei-ce le-au făcut le pot și dărîna! Și uită, că poate veni o vreme, în care popoarele asuprite și batjocorite vor pune într-adevăr mîna pe aceste infecte zidiri, ca să nimicească temeinic cuiburile de păcate maghiare.

Și vai vouă, detentorilor puterei, când va veni această vreme! —

Stăpînirea ne-a făcut nouă proces în afacerea Iancu, în loc să facă proces celui vinovat, procurorului din Alba-Iulia.

Nu ne supără. Săntem veseli că ni-se dă ocaziune de a demasca de nou în fața lumii pe bunii noștri compatrioți și stăpâni.

Parlamentul nostru e bara judecătorească. Ne vom spune acțiune de vină, că s'au vădit și s'au înțeleagă lumea întreagă! —

## Interogatorul dlui Scurtu.

Aseară, după încheierea ziarului, am primit din Cluj următoarele știri telegrafice:

Ascultarea dlui Ioan Scurtu la judecătorul de instrucție a finit mai mult ca trei ore.

Acusatul a fost interogat în chestia articolului „Pretindem satisfacție” și a poeziei „Procurorului-hienă” scrise și semnate de d-sa în afacerea Iancu.

DL Scurtu a luat răspunderea pentru fiecare cuvînt și a dat probe zdrobitoare, numind mulțime de martori și câteva dosare și acte importante în grava afacere Iancu. Judecătorul, urmînd prevederilor legii, a trebuit să admită luarea la cunoștință a probelor și înscrierea lor la procesul verbal.

Ascultarea s'a finit în românește, în urma declarațiilor categorice ale acusatului care a spus, că se va folosi exclusiv de limba românească, voind să dovedească respect adevărat față cu legile țerei.

## Alte procese.

Deși interogatorul dlui Scurtu, — care a manifestat o admirabilă finută românească, — s'a estins numai asupra articolului „Pretindem satisfacție” și asupra poeziei „Procurorului-hienă”, — avem știri pozitive, că sînt improcuate și alte articole și apeluri publicate în „Tribuna” în afacerea Iancu.

Guvernul cere deci mai multe jefite deodată! Le dăm, pentru-că pentru noi le dăm!

Temnițele nu ne spărie, ci ne mîresc speranța, că zorile unei vieți noi ni-se vor ivi mai curînd.

Din temnițele întunecoase maghiare vor răsări!

Și vor răsări cu siguranță!

## O nouă cursă.

Planul baronului Bourguignon.

Cernăuți, 31 Martie n.

Românii bucovineni, cari până înaintea alegerilor din toamna 1898 erau stăpînii dietei țerei, nu au putut folosi atunci această poziție pentru binele poporului nostru, care a fost și atunci asuprit și prigonit, ca și astăzi.

Simțim datorința de a reveni în scurt asupra acestor împrejurări în momentul actual, când prin unelirile dlui Bourguignon ni-se pune în perspectivă reînvierea acestor stări nesuportabile, cari au slăbit și au desnaționalizat neamul nostru în cele două decenii abia trecute.

Chestia e adevărat următoarea: Deputații Români singuri nu au avut nici-cînd majoritatea în dietă; totdeauna era cu ei încă un număr de 6 până la 10 mameluci guvernamentali, compuși din toți veneticii de diferite naționalități. Votul acestora era hotărîtor și așa este și astăzi, încît înclinază acest grup de deputați guvernamentali, acolo este majoritatea.

În urma organizării singulare a țerei, există o cantitate de ofiții și de posturi, cari depind dela majoritatea dietei; comitetul țerei cu multe ofiții subordonate, apoi administrarea fondului de propinație, câteva posturi la administrarea căilor ferate și altele, cari aduc un venit destul de considerabil.

Înainte cu vr'o 10 ani și încă până la ultimele alegeri, guvernul (prin mamelucii sei) a acordat deputaților români majoritatea în dietă și prin această singuraticelor persoane toate posturile îndemînoase. În schimb însă pentru aceste poziții, deputații români erau obligați să spriginească guvernul, să observe tăcere și să nu se opună sistemului dușmănos pe terenul școlar și în genere să renunțe la toate cererile naționale. Astfel neamul nostru a fost prigonit și atunci pe toate terenurile — însă sub aparența unei stăpîniri a partidului român. Dacă s'ar fi întemplat, că partidul român să fi exprimat oare-care dorință, sau dacă ar fi îndrăznit să critice sistemul dușmănos, sau dacă ar fi votat în contra proiectelor guvernului, adese-ori primejdiase: era foarte ușor a lua Românilor majoritatea cu toate celelalte avantajii personale, prin votul grupului de deputați, cari au stat la dispoziția guvernului.

Cu alegerile din 1898 s'au schimbat acestea; grupul guvernamental, compus din tot soiul de venetici: Skedl, Kochanowski, des Loges, Marin, Zubrycki etc. etc., au căpătat ordinul, să voteze cu Rutenii; și deputații români au rămas în minoritate.

Aceasta însă nu ne-ar strica; căci o atitudine energică din partea unei minorități, căreia îi lipsesc numai trei voturi până la majoritatea absolută, ar pute isprăvi mai mult, decât majoritatea din grația guvernului și cu obligarea la tăcere asupra dorințelor noastre naționale. Cu timpul s'ar pute încheia și oare-care alianță naturală cu alt partid, fără mijlocirea guvernului, și s'ar pute impune guvernului împlinirea trebuințelor noastre urgente.

Acum însă se ivește un pericol nou. Sesiunea dietei, abia deschisă în 26 Martie st. n. a fost întreruptă, și baronul Bourguignon își dă toată silința spre a reînvia stările de mai înainte: el promite majoritatea cu toate îndemînările personale pentru singuratici membri, însă în schimb cere: jertfirea intereselor școlare și bisericești, jertfirea intereselor naționale.

Sperăm că deputații români nu se vor lăsa amăgiți prin aceste conferențe „de împăcare” și vor fi conștienți de datorința lor față cu poporul care i-a ales. Astăzi așa un pact cu guvernul nici n'ar mai avé durată lungă; împrejurările s'au schimbat în decursul celor 12 ani din urmă. Astăzi avem ceva ce nu aveam atunci: avem o opinie publică independentă, care urmărește cu atenție toate mișcările.

Dacă s'ar afla oameni, cari s'ar împăca cu bar. Bourguignon, fără-ca toate posturile vitale, cari le avem pe terenul școlar-bisericesc și a întregii vieți publice să fie împlinite prin faptele: atunci acești oportuniști ar perde în cel mai scurt timp ultima picătură de popularitate și nu ar mai avé dreptul să se gizeze de reprezentanți ai poporului român.

Avem deci speranțe întemeiate, că încercările baronului Bourguignon vor rămîne fără succes, fiindcă știm bine, că nu e vorba decît de o — cursă, pusă Românilor din partea dlui Bourguignon.

## Istoria politicei.

— După Sir Frederick Pollock —

de

T. V. Păcățian.

I.

Originea politicei și a scrutarei științifice în filosofia greacă.

(Urmare).

Aristotel a avut, probabil, în vedere casurile obicnuite de esilare, precum și deservirșita schimbare radicală, căreia a fost supus orașul seu natal.

Omul fără stat, e sau mai mult decât un om, sau o ființă care nu merită să fie nici măcar desprețuită, pentru-că numai cu propria sa putere trebuie să se așere față de toți, aflându-se vecinic în stare de război.

Omul acesta, fără stăpîn și fără neam, pe care Aristotel îl consideră de un fel de monstru, e identic însă cu omul primitiv, contemplat de Hobbes și Rousseau.

Acest om primitiv e unitatea, din care, dacă materia ar fi suficientă, teoreticianii contractului social „și-ar clădi zidirea, ori ar trebui să se clădească. Dacă Aristotel ar pute se vedea, că din omul seu, lipsit de neam, ce s'a ales în teoria contractului social, „și-ar opri respirația și ar înholba din ochi. Căci am văzut unde a eșit lucrul. Rousseau și teoria contractului „și-au ținut secerișul în revoluția francească. Și eu cred, că experiența ne dă basă sigură de a ne pute exprima părerea, că Aristotel a avut dreptate, ear' Hobbes și Rousseau n'au avut de loc dreptate (presupunînd că pe Hobbes l'am înțeles bine).

Așadar după Aristotel statul e pentru om ceva natural și indispensabil. În ordine rațională statul premerge individului, dat fiind că omul, desbrăcat de stat, n'ar pute duce o viață suportabilă și eshauribilă.

Intru-cît statul e compus din comunități familiare, din vetre, obvin chestiuni pregătitoare, pe cari Aristotel le pune sub numirea generală de „economie”.

Economia se ocupă cu studiul societății, fără considerare la o anumită formă specială de guvernament.

Aici ne putem provoca la sclăvia apărută din partea lui Aristotel, intrucît ne mai putem ocupa cu ea, după multe disertațiuni rostite asupra-i.

Aristotel justifică sclăvia numai sub anumite condițiuni, cari, dacă veniau trecute atunci în viața practică, ar fi muiat în mod esențial instituțiunile.

De interes durabil e și schițarea ce o face Aristotel artei comerciale și câștigului de bani; o artă, care după părerea sa nu coincide cu ducerea de viață generală socială, cu creșterea separamanuată, în mod ajutor.

Cu toate-că pentru declarația aceasta întemplătoare Aristotel nu poate fi numit părintele doctrinei despre economia națională, totuși trebuie să concedem, că avea negreșit o imaginație vie despre tratarea științifică a problemelor economice, în special cu privire la observațiunile clare și probate asupra banului și asupra circulației banului, cu toate-că Aristotel a greșit la tratarea despre procenta, tot așa cum au greșit în secolele următoare și filosofi și bărbaii de stat.

În tot cazul științele economice sînt tratate la Aristotel numai în mod lateral, ca o parte subordonată năisunților de a ajunge la o bunăstare generală și la viața dorită.

Economisti moderni au crezut, că e de lipsă să „și lucreze problemele în sensul, că scopul nostru final ar fi — averea și avuția. Dar' asta ne duce la pericolul de a uita, că există și alte scopuri mai înalte decât averea, și că am face bine prin urmare, dacă am învăța totuși ceva dela Aristotel, sau peste tot



dela Greci, ale căror sentimente generale le reprezintă Aristotel atât de bine.

Aristotel, înainte de a intra în detaliile doctrinelor sale, lămurește calea pe care vrea să apuce, criticând unele declarații politice, făcute mai înainte de către Plato și alții. Observațiile sale, referitoare la comunitatea bunurilor etc. din „Republica” lui Plato, declară de neesecutabilă propunerea, cu toate că Plato însuși vedea în comunitatea aceasta un ideal nerealizabil. Valoarea internă a criticii însă nu e alterată prin aceasta. Și tot atât de puțin e micșorată ea din partea vremilor și a experiențelor. Condamnarea categorică a comunismului e și astăzi tot așa de potrivită, tot așa de necesară și tot așa de necesară, cum a fost totdeauna. Niemi nu a exprimat atât de bine ca el, ceea ce în zilele noastre se numește *farmecul proprietății*, când zice că: *„grija e legată mai puțin de lucrurile ce aparțin mai multora deodată, pentru că oamenii sunt în prima linie preocupati de proprietatea lor privată și numai în a doua linie de bunul comun.”*

(Va urma).

## „Academia Română”.

(Urmare și fine).

### Concursurile premiilor.

În sesiunea generală a acestui an sînt de acordat 4 premii pentru opere publicate și 3 pentru lucrări asupra unor subiecte puse la concurs.

S’au prezentat următoarele publicații și lucrări la concursurile acestor premii:

1. La premiul Năsturel-Herescu din seria B, de 4000 lei, care este a se decerne unei cărți scrise în limba română cu conținut de ori-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Noemvrie 1898 până la 31 Octomvrie 1899, — s’au prezentat următoarele publicații:

Blaga (Dr. Iosif), Teoria dramei, Brașov 1899.

Condiescu (I. P.), Studii experimentale asupra întreținerii câinilor ferate, București 1899.

Crășescu (Dr. V.), Ovreiul, roman, București 1899.

Gârbea (G. O.), Iov, poemă dramatică, ed. II, București 1899.

Grigoriu (Const. A.), Teatrul de familie, București 1899.

Iorga (N.), Documente românești din arhivele Bistriței, București 1899.

Lecca (Haralamb G.), Jucători de cărți, București 1899.

Lecca (Octav-George), Familiile boierești române, București 1899.

Marion, D’avalma, ed. II, București 1899.

Mitrescu (Filon Th.), Mic dicționar român-latin, București 1899.

Nanu (D.), Nocturne, Cămpulung 1900.

Rosetti (Radu D.), Valuri, București 1900.

Societatea geografică română, Marele dicționar geografic al României, 8 fascicule, București 1898, 1899.

Vlăhuta (A.), Clike de liniște, București 1899.

2. La premiul statului Lazăr, de 5000 lei, care este a se da celei mai bune cărți scrise în limba română, cu conținut științific, sau celei mai importante invenții științifice făcute dela 1 Noemvrie 1898 până la 31 Octomvrie 1899, — s’au prezentat următorii concurenți:

Berberianu (I.), Esamenul de asistent în farmacie, București 1899.

Climescu (C.), Curs de geometrie analitică, Iași 1898.

Cuza (A. C.), Despre poporație, Iași 1899.

Florantin (I. Pop), Teletipia (desco-perire).

Kiriac (Dr. I.), Curs clinic de patologie chirurgicală, vol. III, IV, București 1898, 1899.

Manicetidi (Al.), Curs de algebră elementară, București 1899.

Manicetidi (Al.), Observațiuni asupra procedurilor de calcul aritmetic utilizate în școlile noastre, București 1899.

Minovici (M.), Putrefacția din punctul de vedere medico-legal și igienic, București 1899.

Oceanu (P. I.), Ovariectomia la iapă, vacă, etc., București 1899.

Păcățian (Teodor V.), Lupta pentru drept, traducere, București 1899.

Păcățian (Teodor V.), Scopul în drept, traducere, București—Sibiu 1898.

Păcățian (Teodor V.), Libertatea, traducere, Sibiu 1899.

Păcățian (Teodor V.), Principiile politice, traducere, Sibiu 1899.

Possa (Dr. S.), Difterie și seroterapie, Iași 1899.

Serbănescu (Dr. I.), Memoriu asupra maladiilor infecțioase în armată, București 1899.

Stoica (Simeon), Dietetica populară, Brașov 1897.

3. La premiul Adamachi, de 5000 lei, care este a se decerne celei mai bune cărți scrise în limba română, cu conținut moral, de ori-ce natură, apărută dela 1 Noemvrie 1898 până la 31 Octomvrie 1899, — s’au prezentat următoarele:

Achimescu (I.), Spiciuri, culegeri din englezește, București 1899.

Adamescu (Gh.), Noțiuni de istoria limbii și literaturii românești, ed. III, București 1899.

Boiu (Zaharia), Semințe din agrul lui Christos, tom. I, II, Sibiu 1898, 1899.

Găvănescu (I.), Curs de pedagogie, București 1899.

Ionescu-Gion (G. I.), Istoria Bucureștilor, București 1899.

Maxim (D. G.), Critica sistemului probelor. — Comisiuni rogatorii interne și internaționale, Iași 1899.

Mihăescu (N.), Filosofia socialismului, Cămpulung 1900.

Oeconomu (Ciru), Fieca lui Sejan, poveste istorică, București 1899.

Popea (Ioan), Caractere morale. — Esempie și sentențe, Brașov 1899.

Possa (Dr. S.), Anatomia artistică, Iași 1899.

Szmigelski (Dr. V.), Istoria legii nouă, tom. I, Blaj 1899.

Ursachy (G. C.), O căsnicie, București 1899.

Vasilescu (Ștef. Ilie), Fabule și satire morale, p. I, București 1899.

4. La premiul Hagi-Vasile, de 5000 lei, care este a se decerne unei cărți scrise în limba română și publicată dela 1 Ianuarie 1894 până la 31 Octomvrie

1899, al cărei cuprins să fie: „Istoria comerțului la Români”, sau „Starea actuală a comerțului în România”, sau „Studii asupra legislației comerciale în statul român”, sau ori-ce alte subiecte privitoare la comerțul român, — nu s’a prezentat nici o publicație.

5. Nu s’a prezentat deasemenea nici o lucrare la premiul Alesandru Ioan Cuza, de 10.000 lei, dimpreună cu procentele acestei sume dela 1891 până la acordarea premiului, care era să se dea celei mai bune scrieri în limba română asupra subiectului: „Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea principatelor.”

Nu s’au prezentat lucrări nici la premiul statului Eliade-Rădulescu, de 5000 lei, la al căruia concurs era pus subiectul: „Istoria Românilor în timpul domniilor regulamentare.”

6. În fine, la premiul Adamachi, de 5000 lei, care este a se da celei mai bune scrieri în limba română asupra subiectului: „Studii asupra pelagiei”, — s’a prezentat un manuscris purtând devisa: „Proximus tuus.”

Publicațiunile și manuscrisul prezentate la aceste concursuri în termenele regulamentare anunțate de „Academia” au fost trimise în studiul comisiunilor alocate pentru acest scop în sesiunea trecută.

7. Conform regulamentului fundației Ioan Lecomte du Noüy, concursul pentru acordarea în ziua de 10 Maiu a premiilor anuale pentru desemnuri după antic și după natură s’a ținut în anul acesta între elevii școlii de bele-arte din Iași.

După recomandarea comisiunii esaminate, s’a acordat jumătate din premiu desemnului după natură cu deviza „Sunt” și cealaltă jumătate s’a împărțit între desemnele după antic cu devise „Desilusionat” și „Aderentă.”

Antiaia lucrare s’a constatat a fi a dlui D. Băncescu și celelalte două ale dlilor A. Cătelin și I. Săcoșianu.

Secretarul general: D. Sturdza.

## CHESTIUNI ȘCOLARE.

### Pensiunea învățătorilor.

Ne sînt imprimate încă în memorie eforturile comunităților noastre bisericești de a-și salva caracterul confesional al școlilor, amenințat prin regularea chestiunii învățătorilor, în anii 1894—95. Pensiunea învățătorilor se datează mai de demult, și e lucru știut că fiecare comunitate bisericească susținătoare de școală e datoră a contribui cu 24 coroane anual la această pensie, însă prea puțin știu, că unele comunități bisericești sînt îndatorate afară de cea sumă a concure încă cu o anumită cotă anuală la cazul pensionării învățătorului. Această sarcină e impusă numai comunităților greco- și romano-catolice, după articolul 43 §. 14 al legii din 1891 în urma dispozițiilor din „Ratio educationis” referitoare la pensionarea învățătorilor.

Sînt membru numit din partea ordinariatului diecesan în comisiunea mixtă pentru pensionarea învățătorilor; deci sînt în poziție a cunoaște toate demersurile pe lângă ministru, făcute de prea veneratul ordinariat orădan pentru

a scăpa de închiderea școlii din *Domo-hida*, amenințată de a fi închisă dacă nu va fi în stare, sau n’ar vrea să plătească cuota anuală de 76 fl. a învățătorului pășit la pensie.

Respectivul învățător a avut drept la o pensie anuală de 300 fl., din vistieria statului; i-s’au asignat însă 224 fl., ear’ la plățirea restului de 76 fl. a fost obligată comunitatea bisericească. Cunoșcînd deci sursele bisericești, și știind cu câte greutate s’au săse lupte, ca să poată corăspunde obligamentului primit de a-și plăti regulat învățătorii sei, cred a face un lucru folositor cînd aduc la cunoștința interesatilor, să fie cu cea mai mare precauție senatelor școlare la alegerile învățătorilor, și totodată la pensionarea acelor, că în urma §. 20 din instrucțiunea cuprinsă în circularul ministerial ce poartă datul 16 Decemvrie 1879 nr. 3511 „e îngreunată cu solvirea acelor cuote numai singur acea comunitate, în care învățătorul și-a împlinit anii serviciului.”

Deci poate obveni acel cas, că cutare comunitate bisericească își pensionează est-an învățătorul, și își alege altul, a cărui pensionare va fi constrînsă a o cere peste doi, trei ani, și astfel își eshau-riază toate sursele disponibile, și pentru salarisarea învățătorului actual nu-i rămîne nimic. Deși aceste dispozițiuni sînt numai transitorii, și se referesc numai la învățătorii cari funcționează de înainte de anii 1875 — totuși așa cred, că cei interesați nu vor lua în nume de rău acest avis, ce-l dă

George Șuta,  
paroh gr.-cat român.

## Cronica zilei.

Sibiu, 3 Aprilie n. 1900.

Memento. 5 Aprilie: Aleg. dep. din cler la sinodul eparchiei Aradului, teritorul cons. din Oradea-mare.

7 Aprilie: Despărțământul Sibiu al reun. inv. gr.-cat. din archidieceză, adunare generală.

12 Aprilie: Alegerea deputaților din cler la sinodul diecesei Aradului, teritorul consist. din Arad. — Concurs de medic în cercul Ighiu-lui (pretura Magyar-Igen).

**Partid popular în Boemia.**  
Se telegrafează din Praga, că acolo s’a înființat un nou partid politic, numit „partidul popular ceh”, al cărui program este împăcirea cu Nemții, pe baza perfecte egalități de drept.

**Fundația pie. Teodor Borza,** paroh gr.-cat. în Valldid, care a funcționat 23 ani ca paroh în Șaroșul-săseș, a donat bisericii din Șaroș un complex de pămînt sîdit cu viță de vie și pomi, și o casă de peatră, cu condiția, ca usufructul acestei fundațiuni să fie al preotului, care va avea să servească două liturgii pe an întru pomenirea fundatorului și a soției sale răposate.

Comitetul parohial mulțumește și pe aceasta cale generosului fundator.

**Dr. Bogdan P. Hașdău** cu 1 Aprilie a. c. a trecut la pensie. Guvernul a propus o recompensă națională de 18.000 lei pe an distinsului savant.

**Catedră nouă la universitatea din Budapesta.** M. Sa Monarchul a numit pe preotul Dr. Békei Rémy profesor ordinar la universitatea din Budapesta pentru istoria culturală a Ungariei. Până acum acest studiu nu avea catedră sistematizată la nămintă universitate.

nească țeara de unde povestea porcede. Și a fost stăpînirea lui îndelungată vreme liniștită și neturburată, de parea că așa are să rămână o vecinicie, pînă ce a dat neamul acela de o pagină din cartea sorței lui pe care sta scrisă suferința și îndurerarea. Vlăstarul însă se făcuse acum el însuși trunchiu și desrădăcinat nu mergea cu una cu două, ori-cît s’ar fi adăncit în jurul lui sapa vrășmașului.

Întîine ședea ramurile copacului peste munți păznic, umbrind cu frunzișul lor câmpii și pășii mănăse, de — mare Doamne — cu greu ar fi putut străbate printr’însul vînt de uscăciune. Căci acolo unde se așezase neamul acela, și așezase și Dumnezeu privergiul și neamul a rămas neam, unul și nedespărțit, cu toate că trecuseră printr’însul val-vîrteji hoardele de dumani, cu toate că la o vreme de-abia dacă i-se mai știa de fire numai atunci cînd frunzarul codrilor sau murmurul apelor aducea dela isvoare, de prin adăncul munților, rîsulul căte unui cântec lung și blînd de jale — așa ca-și-cum er fi doinele românești.

Și ce-a fost să fie a fost; și ce-a fost să treacă a trecut — căci nimic nu se poate abate din drumul sorței și nime nu schimbă sorțul drumul — și dela o vreme neamul în care s’a plămădit povestea aceasta, s’a bucurat ear’ de toată lumina soarelui și de tot curatul vîzduhului și scuturătura lui cea de după somnul de obidă au simțit-o și alte și alte neamuri vecine, de se încurtau une-ori împărății și alte-ori îi căutau prieteșugul.

Căci, pasă-mi-le, se întimplase ca o zîină bună să fie rînduită ocrotitoare a țerei și neamului acela și zîina îi

Anuarul societății pentru fond de teatru român, care se va da la tipar încă în decursul lunii acesteia, va cuprinde între altele douăsprezece portrete și biografii de ale membrilor societății.

Adrian P. Desseanu, funcționar la consistorul din Arad, la 28 Martie s’a fidațat cu d-șoara Ana Popovici, fiica fostului notar în Chitighaz, George Popovici.

Dela comunitatea de avere. Mercuri la 15/28 Martie a. c. s’a ținut adunarea ordinară de primăvară a reprezentanților comunității de avere. După ce se constată prezența membrilor, președintele Ilie Curescu deschide adunarea în fața dlui vicecomis Carol de Fialka în calitate de comisar guvernial substituit.

Înainte de a se trece la ordinea zilei dl F. Müller roagă președintele să-i răspundă, cum stă cu fondul de pensie pentru ampoiații comunității de avere? I-se răspunde, că pînă-ce nu se resoalvă chestiunea pendentă de guvern, că rămână-vă administrarea comunității mai departe sub conducerea reprezentanților ei sau o ia guvernul, pînă atunci nu se poate face nimic în cauză, de altminteala — zice dl preșident — s’au luat oare-cari dispoziții pentru pensionarea ofițiarilor.

Darea de seamă despre dispozițiile și întîmplările mai însemnate dela ultima adunare încoace se ia la cunoștință din partea adunării. Din această dare de seamă, care se ocupă amănunțit cu afaceri administrative, scoatem la iveală, că guvernul a aprobat cumpărarea unor intravilane cu 20.000 fl. în scopul de a se zidi edificii necesare pentru trebuințele comunității, și cazul cu furtul de 14.220 fl. întîmplat săptămîna trecută.

Din socoile prezentate adunării generale rezultă, că venitele comunității de avere din anul 1899 sînt 99.864 fl. 61 cr., ear’ speșele 103.964 fl. 85 cr., prin urmare anul trecut s’a încheiat cu un deficit de 41.001 fl. 24 cr. Deficitul acesta însă nu există, dacă considerăm, că comunitatea de avere a spesat pe lucruri neprelimate, dar’ indispensabile și întîrzie din partea forurilor mai înalte suma de peste 7000 fl. și dacă ar fi încurs suma de fl. 17.200, cu care dă-torează societatea de mine și uzine din Calan pentru lemne cumpărate, care sumă în înțelesul contractului abia în anul acesta are a se solvi. Avereia în bani și hîrtii de valoare la finea anului este 209.179 fl. 36 cr., ear’ avereia totală 16.949.179 fl. 11 cr. — Venitele caselor, ce stau sub administrarea comunității de avere la finea anului 1899 sînt 2872 fl. 77 cr., speșele 3255 fl. 79 cr.; avereia în bani și hîrtii de valoare 22.720 fl. 63 cr., în total 91.514 fl. 6 cr. Pe lângă aceasta comunitatea mai administrează un fond gimnasial, creat de sine, de 41.861 fl. 28 cr.

S’au deliberat favorabil propunerile comitetului referitoare la cedarea, respective schimbul mai multor parcele spre scopuri agricole a împăduririlor din comunele Borloveni, Șopotul-vechiu și nou, Tisovița, Bogoltin, Cornareva etc., prin ce se va satisface încălta lip-selor de pămînt a împăduririlor din comunele numite.

Resolvîndu-se mai multe cereri și luîndu-se decisiuni, între cari și zidirea edificiilor, de cari am amintit, preșidiul încheie adunarea între vii aclamațiuni de „să trăiască!” („F. Diec.”)

## FOIȚA „TRIBUNEI”.

### „Povestea banilor de aur”.

— Scriasă de Aurel Alesandrescu Dorna și citită la Ateniul român în seara zilei de 16 Februarie 1900. —

„În ziua cînd delegațiunea județului Constanța s’a prezentat M. S. Regelui cu raportul anual asupra situațiunei județului și pe cînd espunea starea de miserie în care se află poporațiunea dobrogeană, A. S. R. Principele Carol, mișcat de cele-cu-auzia, a oferit micile Sale economii — două monede de aur — pentru ajutorarea a două din cele mai sărace familii din Dobrogea.”

Povestea ca să fie poveste fi e dat să fi fost trăită undeva. În ce țeară și pe ce tărîmuri, nu e treaba povestitorului să o știe, sau să o spună dacă o știe. Să fi fost ea pe vîrmurile în cari munții se băteau în capete, sau pe vîrmurile cînd Dumnezeu și sfinții se coborau pe pămînt ca să-și mai deie seama de cele multe nevoi ale omenirii; să fi fost ea ori-cînd și ori-și-unde, pe tărîmuri umblate de oameni, sau umblate de smei și Ilene Cosinzene și Feți Frumoși, dator ești să o spui așa cum ți-au spus-o și fie alții.

Căci povestea ca să fie poveste trebuie să aibă într’însa grăuntele de adevăr, să aibă într’însa, în miezul ei, un sfîmbure din care ascultătorii să vadă răsărind binele sau răul, așa după-cum au fost într’însa fermecătorile vre-unei

mame a pădurilor, împlinirea cuvintelor lui Dumnezeu sau împlinirea vrăjii bine-făcătoare a vre-unei sfinte Vineri.

Și dintr’unele și dintr’alte însă, ascultătorii se aleg cu folos, căci dacă povestea e tristă sau se sfîrșește cu nenoroc, din peripețiile și primejdiiile, prin care trecuse cutare sau cutare craiu se scot învățături de prevedere și se desprinde una împotriva răutății ori și de unde ar fi pornit dînsă, se desprinde și se tîlmăcește în sufletul ascultătorului înecunjurul apucăturilor rele de dușmă-niei sau de vicieșug, de neubire sau de fătărnicie. Și earăși, dacă povestea e într’u tot frumoasă și isbînda de pe urmă a fost a binelui și a milei, a dragostei deapropelului și a cuvîntului Domnului, au nu se înalță sufletele, nu se împodobesc mințile, au nu se poleesc simțirile?

Ascultă o asemenea poveste și te înduioșezi de mila Feti-Frumosului, care a răsbit primejdiiile și s’a răsbit cu bă-laurii și dihăniile pentru-ca să-și scape fratele sau sora; ascultă o asemenea poveste și-ți simți sufletul încălzindu-se la dogoarea arzătoare credințe cu care Craiul cutare s’a dus să-și isbăvească poporul de scorpia vrășmașe care, la porțile împărăției, hămisea flăcăii voinici și fetele frumoase; ascultă o asemenea poveste și în mintea căruia dintre noi — copii pe care ne adormeam mamele sau bunicii cele bune — nu a iscodit gîndul, că de ne-am face mari să ne vitejim și noi și să căpătăm dela Maica Domnului palate de cîlestar sau de aur, în răsplata faptelor noastre.

Au povestile ce au în ele, dar’ mai au și neprefiute comori de blîndeță și de marinimie, de iubire de neam și de

aproapele; mai au și pilde strălucite de îndurare și de neubire de sine, pilde cari le fac dulci și drage copilor, frumoase și aromitoare tinerilor, dătătoare de curaj și de credință pentru cei ajunși bărbăți și mai sînt și icoane pururea vii, icoane de fapte și de chipuri mîndre pentru tot ce e bătrîn, om și țeară, care are să tresalte pururea în fața răscolitelor amintiri din vremile cari odată trecute par’că n’au mai fost.

Și povestea mea e dintre acestea din urmă. Am auzit-o și mi-am simțit sufletul atât de înțrîripat, și eu însumi m’am simțit într’atât de depărtat de vremile în cari povestea se va fi petrecut, cu tot ce avea într’însa milă și înduioșare, milă și înduioșare care atât de arare-ori se mai întîlnește în lumea noastră cea de astăzi, că robirea acelor vremi mi-a umplut sufletul, că vremea aceea mi-s’a părut asemenea vremilor cîntate de poeți, vremi în cari oamenii erau asemenea Dumnezeilor, cînd țările erau asemenea raiului, cînd lumea toată era așa cum o lăsase Dumnezeu ascultătoare a cuvîntului sfînt: „Iubeste pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

A fost cîndva o țeară și un neam. A fost o țeară a cărei urșită fusese să fie mare și un neam căruia îi fusese scris să răsbească prin multe și mari nevoi și să dăinuască asupra veacurilor, căci din trunchiu puternic răsărise și crescuse sub soarele lui cea de după somnul de obidă au simțit-o și alte și alte neamuri vecine, de se încurtau une-ori împărății și alte-ori îi căutau prieteșugul.

Vlăstar cu vieță din trunchiu să-nătos, neamul acela ajunsese să stăpă-

îndrăgise pămîntul cu livezile și cu codrii, cu plaiurile și cu munții și în atotputernicia ei făcuse așa, de schimbare rostul lucrurilor cu o vraje, o vraje de zîină.

Care fusese vraja? Eacă, mai ca toate vrăjile pe care știu să le facă fetele frumoase.

Se zice că în cosița ei bălaie, zîna țerei aceleia purta o cunună pe care i-o turnase de oțel curat părinți de părinții ei, cunună fermecată care ferecea pe cel de-ar fi purtat-o. Și ce i-a venit, așa într’o bună dimineată, cu toane ca toate fetele, numai ce a asuns cununa aceea a ei într’un loc, undeva, și a vrăjitoi se fie căutată de Craii și Feți-Frumoși pe care i-ar fi perindat trecătoarea vreme prin țeara aceea, și acelaia mai cu noroc, care avea să o găsească, ce nu i-a vrăjit? Bunul de pe lume tot, și pe deasupra i-a vrăjit vraja cea mare: i-a vrăjit să fie iubit nu de unul, nu de doi, să-l iubească neamul întreg și atunci cînd a fi se încunune cu cununa de oțel, în strălucirea ei neamul întreg să strălucească.

Și a ascuns-o. Ce-a fost pe urmă? S’a dus vestea în lume de vraja aceea și s’au pornit din toate unghiurile țerei și de pe aiurea, Crai după Crai și Feți-Frumoși după Feți-Frumoși să caute cununa cea vrăjită, dar’ s’o găsească nici unul. Numai că se apropiu de locul unde era ascunsă și se simțeau viteji și nu le mai stau pedeci în cale, doar’ doar’ se o afle. Și nu. Și a trecut așa earăși vreme, vreme multă. Neamul acela nu puține suferințe îi fuseseră scrise și le-a îndurat pe toate, pe toate, pînă într’o zi.

(Va urma).



**Fapte creștinești.** Curatorul bisericii gr.-cat. din Tohanul-vechiu, Nicolae Groza și soția sa Ana Pantea Popa, a cumpărat și așezat în turnul bisericii un ciorăniș în preț de 300 fl., depunând totodată 100 fl. ca fundație din venitele căreia să fie remunerat îngrijitorul și trăgătorul ciorănișului. Asemenea au dăruit bisericii din Tohanul-vechiu: v. d. Bucura Botezan 2 sfeșnice lucrate în strug în preț de 50 fl., v. d. Maria Sasu 2 sfeșnice în preț de 50 fl., și alți numeroși evlavioși creștini, cari au dăruit cărți rituale, odăjdii, utensilii și alte lucruri de trebuință la servirea serviciului divin.

La școala de cașeci din Sibiu se vor primi cu începutul anului școlar 1900—1901 circa 40 elevi pentru cursul prim, ear în celelalte cursuri primăriile se vor face amăsura locurilor ce vor ajunge în vacanță. Între condițiile de primire sunt: cetățenia austriacă ori ungărească, construcție corporală corespunzătoare, conduită morală neprihănită, minimalul și maximalul etății (14—17 ani), studiile pregătitoare prescise (4 clase medii), obligămăntul de a procura pe sepele proprii vestimentele și utensiliile prescise, solvarea punctuală a didacticului. O broșurică, în care sunt enumerate în detalii toate condițiile, se poate procura dela comanda școlii de cașeci pe prețul de 20 cruceri. Petițiile pentru primire sunt a se subțernea la comanda școlii cel mult până la 15 August. st. n.

**Păcură în loc de cărbuni.** La trenurile din România, cu locomotive sistem Orleans, locomotivele au fost provăzute cu aparatul Holdin spre a se întrebuința ca material combustibil păcura în locul cărbunilor.

**În consiliul școlar al Bucovinei** pe noul period de 6 ani sunt numiți din partea M. Sale și d. d. arhierul Dr. Vladimir de Repta și directorul pedagogiului c. r. Dimitrie Isopescul.

**Moarte cumplită.** În »Gaz. Trans.« de azi cetim următoarele: Vineri trecut s'a întâmplat o mare nenorocire la casa locuitorului Ioan Ardelean, muncitor în Pajiște (Schein). O tinăreă fetiță de vreo 4—5 ani voind să facă foc a luat niste paie și le aprinse. Băgându-le în sobă o parte din paiele aprinse au căzut pe hainele ei, cari au și luat foc. Nefiind nimeni în casă, și până să vină cineva să-i dea ajutor, fetița a ars, dându-și sufletul în cele mai mari dureri.

**Post de medic.** Cu termin până la 15 Aprilie st. n. este scris concurs pentru ocuparea postului de medic cerual în Hăjeș. Dotăție 660 cor. salar și 400 cor. pașal de călătorie. Petițiile a se adresa în Deva la comitele-suprem al comitatului Hunedoara.

**Viscol de zăpadă în Viena.** Joi și Vineri a nins necontenit prin Viena și jur, fiind împreună ninsorile cu mari viscole. Sâmbătă a încetat pe câtva timp, dar cătră amezai a început de nou să ningă. Comuicația fusese intreruptă pe multe linii ale căilor ferate.

**Concurs bisericesc.** Cu termin până la 30 Aprilie este scris concurs pentru ocuparea postului de paroh în Torcia, parohie de clasa a III-a în tractul Tincei (dieceasa Aradului).

**Călindar grafic pe 1900.** Acesta e titlul unui călindar compus de dl. căpitan Basilu Spărișu. Călindarul e tipărit pe o singură foaie de hârtie de pergament, care se poate îndoi și nu e mai mare decât un bileț de vizită. În călindarul seu dl. căpitan Spărișu ne dă o privire generală despre apusul și răsăritul soarelui pentru fiecare zi din an, în el sunt cuprinse fazele lunii, întunecimile de soare și de lună, sunt însemnate sărbătorile tuturor confesiunilor europene și cuprinde prognosa timpului pentru tot anul, basată pe o teorie proprie a d-sale. Prețul acestui călindar e numai 20 bani (10 cr.) și se poate căpăta în Sibiu la librăria arhiericească și la librăria dlui Seraphin.

Despre însemnătatea și valoarea acestui călindar serie »Kronst. Zeitung« după o frumoasă introducere următoarele: »Dacă comparăm buletinele publicate dela începutul anului referitoare la întemplierile meteorologice, rămân surprinși de modul regulat și precis cum s'a potrivit schimbarea timpului în Europa cu prognosa din călindarul dlui Spărișu. Tot asemenea am căutat a ne convinge din publicațiunile ziarului »Leipziger Illustrirte Zeitung« și despre alte întemplieri ale naturii, cari stau în legătură cu prognosa aceasta, și trebuie să constatăm, că aparițiunea lor, cum sunt: cutremure de pământ, viscole și alte asemenea fenomene ale naturii răspund într-o toată exactitate la terminile prevestite și însemnate în acest călindar cu »timp ploios«. Prognosa dlui căpitan Spărișu se bazează pe o teorie proprie a d-sale, pe care după cum aflăm o va și publica mai târziu.

## Invitare de abonament la „TRIBUNA“ Cu 1 Aprilie 1900 v. încep nouve abonamente lunare, ouar- tale, semestrale și anuale.

**Domnii abonenți sunt rugați a grăbi ou reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.**

**Abonamentele se fac prin mandate postale și anunt pentru un timp, oare începe ou prima și se termină ou ultima luni, după stilul veohin.**

Abonamentul anual costă . . . 28 cor. — bani.  
Abonamentul semestral . . . 14 cor. — bani.  
Abonamentul trilinear . . . 7 cor. — bani.  
Abonamentul lunar costă . . . 2 cor. 40 bani.

**Este în interesul dlor abonenți, oa adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți veohi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în oare li-s'a trimis „Tribuna“ până aoum.**

Administrațiunea

## Tribuna Literară.

A apărut:

„Enciclopedia Română“, publicată din însărcinarea și sub auspiciile »Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român«, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul »Asociațiunei«.

Cu o întârziere de câteva săptămâni datorită unor greutăți tehnice, a apărut fasc. 19 a acestei mari publicații, cuprinzând cuvintele Hypochondrium—Ioanovici. Această fascicolă are o extensiune de 114 pagini, cu mult peste 1000 articole și cu numeroase ilustrațiuni de o frumseță deosebită.

Din vastul și interesantul cuprins remarcăm o lungă serie de biografii românești (între cari Iacob Putneanu și Iacob Stamati, Avram Iancu, Vas. Iancovici, Iarca, Iancu, Ionescu, Ieremieviu, Iorionim Ploiesceanu, Ilarion Ep. de Argeș, Iliș și Iliș Domni români, Ioan, Ioanichie, Ioanid, Ioannovici, etc.); apoi dintre articolele geografice de interes special românesc: județele Ialomița, Iași, Ilfov și orașul Iași, un articol mare și interesant, împodobit cu 10 ilustrațiuni de o deosebită frumseță (aspectul orașului, metropolia și bis. trei iercheri și lipovenească, palatul administrativ, gara, universitatea, liceul național și statuetele lui Ștefan-cel-Mare și Miron Costin). Textul e lucrat de mai mulți autori distinși, între cari dd. Xenopol, Burada, Dr. Tikti, Titus Cde. și Dr. Imerwol. Dintre articolele istorice amintim: Lazgi, Iliri și Io de D. Onciul și Inscriptiuni de Teochari Antonescu. De remarcat mai sunt îndeosebi articolele foarte instructive din Igienă, datorite condeiului competent al dlui Dr. Felix, între cari, Igienia, Iluminat, Incalzire, Incălzăminte, Inchisori, Infecțiune, Înmormântare, Intoxicațiune. Modul de tractare al acestor articole trece mult peste cadrul unui mic dicționar enciclopedic, dar cu considerare la utilitatea generală a cunoștințelor igienice, redacțiunea a fost în drept a le da un loc mai larg. În fine mei amintim dintre articolele mai interesante: Ideea, Ideal, Ilusiune, de Dragomirescu; Imigrare, Import, Inserate, Comerțul Internațional, de Robin Derescu, Industria de Idieru, Inima cu 4 ilustrațiuni de execuțiune artistică; Insecte, de Dr. Leon. Instrumente musicale, de T. Cernă, etc.

Cu fascicula proximă, care va apăre peste câteva săptămâni, va fi terminat volumul II. al Enciclopediei, pentru care editura a procurat deja scoarțe de legat, cari — inclusive trimiterea recomandată — costă 2 cor., (pentru România 2 franci 50 bani).

Abonamentele se fac la W. Kraft în Sibiu (depositar general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat 20 cor., — legat 23 cor. 20 bani (în România: 25 lei, — resp. 28 lei 50 bani).

„Noua Revistă Română“ pentru politică, literatură, știință și artă. Apare în București la 1 și 15 ale fiecărei luni. Abonamentul: pe un an 24 lei; pe trei luni 6 lei. Abonamentele se primesc la administrațiunea revistei și la birourile uniunei postale. Prețul unui exemplar (în toate țările uniunei postale) 1 leu. Anul I. nr. 6 din 15 Martie 1900 are următorul cuprins: C. Rădulescu-Motru: Generațiunea tinăre și vechile partide politice. — Șt. Orășanu: Noue complicațiuni în Orient, provocate de Bulgaria.

— G. Coșbuc: Babel sfințe în mitologia noastră. — Al. Antemireanu: Simțul artei la Români. — Petru V. Haneș: Jocurile de copii la Români. — Dr. S. Minovici: Falsurile în documente și fotografia în serviciul justiției. — Lui Tit. Maioreșcu, Omaj. XV. Februarie 1900. — Zamfir Filotei: Câteva observațiuni asupra impositelor directe (de C. Crupenski). — V. Schintze: Surprize. — Notițe bibliografice.

Supplementul I: Serisori de peste munți, de I. Iosif Școopol. — Cronica musicală. (Concertele simfonice dela Atenen). — Cu privire la pescării. — Concert român în Oradea-mare. — Amicii și vrășmașii chestiunii naționale (conferența dlui Tanovicu, ținută în folosul Ligei culturale din T-Severin). — L'Humanité nouvelle.

Supplementul II: Împrumutul (novelă din viclea țărânească), de Spiru S. Hasnaș. — Ad Postumum (de Horațiu), traducere de Ioan Petrovici. — Impresii din Paris. (Solicitorii, de Vladimir G. Ghidionescu. — Disonanță (fantasie), de Liana.

„Convorbiri literare“. Apare în București la 15 ale fiecărei luni. Abonamente: pentru România și țările locuite de Români pe un an 15 lei; pentru studenți, institutori și învățători pe un an 12 lei; pentru țările uniunei postale pe un an 20 lei. Abonamentele se plătesc înainte. Anul XXXIV., fascicula III. dela 15 Martie 1900 are următorul cuprins: St. O. Iosif: Tragedie (traducere din H. Heine). — I. A. Basarabescu: Musa Română (schită). — I. C. Argetyanu: Asupra ultimelor descoperiri din Forum Romanum (studiu). — P. Dulfu: Legendă. — N. Iorga: Cum se predă istoria în școlile noastre. — I. Bogdan: Istoria Bucureștilor, de G. I. Ionescu Gion (recensiune). — N. Iorga: Notițe biografice.

## ECONOMIE.

A șeptea prelegere economică în Seliște.

Din seria de nouă a prelegerilor economice rinduite de comisiunea economică a comitatului Sibiu și dusă îndeplinire cu ajutorul »Reuniunei agricole române« din acest comitat, ieri, Duminică, în 1 Aprilie s'a ținut a șeptea prelegere. Prelegătorul a fost vicepreședintele reuniunei susnumite dl Ioan A. de Preda.

Subiectul acestei prelegeri a fost luat din legumărie, și anume cultivarea unei specii, aproape necunoscute la poporul nostru, din acest ram al economiei, cultivarea sparangelului și a ciupercilor.

Deși subiectul acestei prelegeri a fost cu totul străin, totuși publicul de aici a arătat și de astădată un viu și satisfăcător interes față de prelegere.

Dovadă vedită aceasta, că prelegerile publice sînt cel mai bun și mai puternic mijloc de dezvoltare de interes față de ori-și-care chestie în masa poporului. Imbrățișând ou căldură și esecritând prețundenea acest mijloc, multe bune, frumoase și folositoare isprăvuri ar pute fi duse la îndeplinire la noi la Români. Modru este, voință să avem numai!

Pe lângă numărul public din loc au mai participat din jur frunțașii comunei Gales și Sibiu și dl notar pensionat din Tilișea, Milea.

Timp de o oră și jumătate dl prelegător I. de Preda a vorbit despre cultivarea sparangelului și a ciupercilor, arătând diferitele moduri de purcedere la cultivarea acestora și rentabilitatea lor în comerț. Dl prelegător ar face un foarte bun serviciu progresului poporului nostru pe terenul economic, dacă ar face cunoscut întregii obște românești prelegerea ce a binevoit a o țină nouă Seliștenilor.

La finea prelegerii dl prelegător a fost viu aplaudat din partea numerosului public.

Prelegerea viitoare va fi Sâmbătă. Va prelege tot dl I. de Preda și anume despre: »Testamente și donațiuni în oas de moarte«.

Subiectul acestei prelegeri fiind de o însemnătate foarte mare pentru public mare, ar fi de dori, ca și conducătorii comunelor vecine — chiar și cei »indignați« — să stăruie cu mai mare zel la participarea celor conduși de d-niile lor la această prelegere. Vederemo!

Arghir.

## Din public.)\*

### Declarațiune.

În numărul 33 a. c. al »Tribunei Poporului« din Arad s'a publicat o corespondență »Din Bihor« a pseudonimului »Cumtator«. Cinstitul pseudonim se ocupă cu persoana tatălui meu. Îi face învinuiri, îl acuză în modul cel mai murdar și mișelesc.

Nu mai indivizi lași atacă pe ascuns, cel-ce acuză și știe că adevărul e pe partea lui, nu are lipsă a atacă din tufș. Am încercat a erua persoana adevărată a obrasnicului autor și a-mi lua satisfacție pentru invectivele făcute tatălui meu. Mi-am trimis deci doi martori în persoana dlor Iuliu Coste și Silviu Pop. din Arad la dl I. Russu-Șirianu, provocându-l a-mi da numele autorului corespondenței.

Martorii mei au fost îndrumați la Preacuvinciosul V. Mangra din Arad — ca și la

\*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

autorul corespondenței din chestiune și dată din Oradea-mare.

Presentându-se martorii mei la dl Vasile Mangra — l-au provocat a se declara dacă el este autorul corespondenței respective și dacă da, sustine el și pentru mai departe gravaminele ducute în acea corespondență contra tatălui meu?

Dl V. Mangra a declarat că: nu el este autorul articolului, ci altcineva, dar fiindcă el a primit articolul la mână și el l-a prezentat redacției spre publicare, — așadar și responsabilitatea o primește asupra sa — ori-ce alte deslușiri deneagă.

Referitor la întreaga afacere observ următoarele: Gravaminele ridicate contra tatălui meu sînt nebasate, sînt inversiuni mișeștești a pseudonimului descereat.

Dovedește aceasta protocolul senatului fundațiunei Zsiga, luat în 7 l. c. și conclusele despre aprobarea socolilor, precum și actele publice oficioase ale consistoriului din Oradea-mare. În consecunță pe dl V. Mangra îl declar de un calumniator pe cât de ordinar pe atât de obraznic.

Cu »Cumtatorul« (de cumva acela nu e chiar dl Mangra) dureu nu mē pot răfu, căci pe cât e de miserabil în calumnia, pe atât e de laș ascunzându-se sub pseudonim, ear a doua-oară sub reverenda lui Mangra, reverenda care ar trebui să o poarte cu demnitate inspirând respect față de ea, nu numai în mine ca Român ortodox și ca soldat, ci și în străini. În fine anunt onor. public cetitor că tatăl meu a pus la cale procedura criminală în contra celor responsabili.

Oradea-mare, 30 Martie 1900.

Aurel Zigre.

## Bibliografie.

**Ermeneutica biblică**, compusă după Ubaldo Ubaldo, de Dr. Victor Szmi-gelski, cu aprobarea ordinariului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului arhiericescan din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învățătorilor

**Eminescu** simist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiunea. Are 106 pagini, costă 1 leu.

**Raportul anual** al societăței academice social-literare »România-Jună« din Viena pe anul administrativ al XXIX-lea (1 Noemvrie 1898—31 Octomvrie 1899).

**Sărbătorile la Români**, studiu etnografic de Sim. Fl. Marian, membru al Academiei Române, profesor la gimnasiul gr.-or, din Suceava; vol. II. Păresemile. Tipărit în Institutul de arte grafice în București, strada Doamnei nr. 16. Editura Academiei Române. Prețul 3 lei.

**Școala latină în limba și literatura română, originea, tendințele și influența ei**; lecțiuni de deschidere ținută la facultatea de litere din Bucu-rești la 10 Noemvrie 1899, de Ovid Densușianu. Estras din »Noua Revistă Română«. Prețul 1 franc. Tiparul institutului de arte grafice Carol Göbl, București, strada Doamnei nr. 16.

**Gesta Hungarorum**, cronica notarului anonim al regelui Bela, tradusă din limba latină de Mihail Bejan, notar public regesc în Lugoj. Editura »Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român«. Broșură de 100 pagini 8° mare, cuprinzând pe lângă textul cronice, paralel în limba latină și română, încă și un bogat repertoriu despre literatura referitoare la Anonymus notarius și cronica lui, un faximil și o chartă a Ungariei veche, compusă de dl M. Bejan după datele cronice notarului anonim. Prețul unei broșuri e 3 coroane.

**„Caracterele morale esemple și sentențe“**, culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne de Ioan Papea, profesor la gimnasiul din Brașov. Tendințe acestei publicațiuni prețioasă calăuză în mână tinerețului n-ou spus însuși cuvintele puse ca motto: »Curațenia năvururilor și însuflețirea pentru ideale fac pe un popor fie cât de mic trainic și puternic«. — Prețul 2 coroane și 50 bani.

**Călindarul „Minervei“** din București pe anul 1900. E fără îndoială cel mai bogat și mai splendid călindar românesc. Redactorii îl numsc »o mică enciclopedie«, dar e mai mult o mică expoziție artistică. Ilustrațiunile prevalează asupra articolelor, și de o execuțiune impecabilă. Are chiar câteva aquarele din colori de o frumseță neînchipuită.

Întreagă cartea e de altfel o piesă de artă — tipografică, lucrată cu lux abundan. Prețul e 1 leu 50 bani, la noi 1 cor. 60 bani; în raport cu valoarea un preț destul de ieftin pentru o carte de salon.

Are și următoarele ilustrații dela noi: Metropolitan Ioan Mețianu, episcopul Nic. Plopea, episcopul Dr. Radu, Coriolan Brediceanu, catedrala din Blaj, (în ziua sfințirii de episcop a S. Sale Dr. Radu). Se poate comanda și la librăria noastră și credem, că elita noastră socială nu va mai rivni acum după călindare și albumuri străine, când are în limba sa publicațiuni de acest fel superioare prin cuprinsul și prin forma lor.

**Dreptul administrativ român**, prelucrat general de Aurel Onciul. Partea generală. Viena 1900. Editura autorului. Volum 8°, 187 pagini.

**„Ilustratele Iancu“** Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfățișează într-un splendid peisaj cimerul din Tebea.

Pe aceasta se mai cetesc și niste versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece  
De amar și de nevoi,  
N'or pute că se ineece  
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „Goromul lui Horia“. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amendouă ilustratele sînt lucrate cu finețe adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „ilustratele Iancu“, din cari vor mai urma o serie întreagă.

## Sosiți în Sibiu.

La 3 Aprilie n. 1900

Hotel »Impăratul Romanilor«: Dr. Lazar, Dr. Deak, din Cluj, medici; Müller, Thomas, din Rimnic, farmacist; Löw din Viena, Gerber din Rnsdorf, Fuchs din Budapesta, comercianți.

Hotel »Meltzer«: Almer, voiajor din Linz; Prall, capelan, Klöser, curator bis., din Motigsdorf; d-na Micu din Poiana; Popu cu fiul, preot din Cristocel; Arangelovits, comerciant din Jagodina.

## Cursul pieței din Sibiu.

Din 3 Aprilie n. 1900.

| Hărte-monetă română    | Cump. | 18.90 | vând. | 19.—   |
|------------------------|-------|-------|-------|--------|
| Lire turcești          |       |       |       |        |
| Imperiali (15 fl. aur) |       |       |       |        |
| Ruble rusești          |       | 2.48  |       | 2.56   |
| Galbeni                |       | 11.80 |       | 11.40  |
| Napoleon-d'ori         |       | 19.18 |       | 19.27  |
| 100 Marco germane      |       | 119.— |       | 118.40 |
| Livre sterling         |       | 24.10 |       | 24.20  |

## Bursa de Budapesta.

Din 30 Martie n. 1900.

|                                                                   |        |
|-------------------------------------------------------------------|--------|
| Renta de aur 4%                                                   | 97.80  |
| „ „ 4% „                                                          | 98.5   |
| „ „ val. cor. 6% „                                                | 99.75  |
| Împrumutul căilor ferate ung.                                     | 99.5   |
| Bonuri rurale ung.                                                | 99.25  |
| „ „ croate-slavone                                                | 94.—   |
| Obligațiunile desp. regalilor                                     | 98.50  |
| Losuri pentru regularea Tisel și Seghedin                         | 141.75 |
| Renta de hărte austriacă                                          | 99.—   |
| „ de argint austriacă                                             | 98.25  |
| „ de aur austriacă                                                | 98.30  |
| Losuri austriace din 1860                                         | 186.—  |
| Acțiunile băncii austro-ungare                                    | 1790.— |
| „ „ de credit ung.                                                | 771.0  |
| „ „ de credit austr.                                              | 755.—  |
| Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“ | 102.—  |
| Galbeni împărațesti                                               | 11.40  |
| Napoleon-d'ori                                                    | 19.29  |
| Marco 100 imp. germane                                            | 118.6  |
| London 10 Livre sterlingi                                         | 242.7  |

## Bursa de Viena.

Din 30 Martie n. 1900.

|                                |        |
|--------------------------------|--------|
| Renta de aur 4%                | 97.15  |
| Renta ung. v. c. 4%            | 98.55  |
| Împrumutul căilor ferate ung.  | 99.—   |
| Bonuri rurale ung.             | 99.10  |
| „ „ croate-slavone             | 98.50  |
| Renta de hărte austriacă       | 99.30  |
| „ de argint austriacă          | 99.15  |
| „ de aur austriacă             | 98.35  |
| Losuri austriace din 1860      | 186.—  |
| Acțiunile băncii austro-ungare | 1275.0 |
| „ „ de credit ung.             | 187.—  |
| „ „ de credit austr.           | 234.90 |

## Bursa de București.

Din 17 Martie v.

|                      |                   |
|----------------------|-------------------|
| 5% Renta perpetuă    | 78 1/2            |
| 5% „ am. 1881 95 1/2 |                   |
| 5% „ „ 1892 95 1/2   |                   |
| 5% „ „ 1898 95 1/2   |                   |
| 4% „ „ 1894 88       |                   |
| 5% „ „ 1898 84       |                   |
| 4% „ „ 90 94 86      |                   |
| 4% „ „ 1896 86       |                   |
| 4% „ „ 1898 86       |                   |
| Convertite rurale    |                   |
| 5% Obl. c. B. 1883   | 55                |
| 4% „ „ 1890          | Basalt artificial |
| 5% „ „ 1896          | Basalt natural    |
| 5% Fonc. rur.        | 98                |
| 4% Fonc. rur.        | 87                |
| 5% „ „               | 2400              |
| 5% „ „               | 307               |
| 5% „ „               | 294               |
| 5% „ „               | 450               |
| 5% „ „               | 460               |
| 5% „ „               | 55                |
| 5% „ „               | 106               |

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baiteș.  
Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Ioel Mareșall.



Pentru oameni tineri există numeroase mijloace din străinătate, franceze, engleze și germane, în contra durerilor și seursurilor de țeve.

În toate cazurile, în cari medicii prescriu oleu de santal, mai consult și mai bine este a se întrebuința

## Santal-Egger,

preparat din cel mai bun oleu de santal din India, prescripționat pacienților din partea medicilor.

Prețul unui flacon 3 coroane,

la trimiterea înainte a prețului franco 3 cor. 40 fil.,

2 flacoane 6 cor.

[263] 33-40

3 flacoane 9 coroane.

Farmacia la „Palatinul țerei“

în Budapesta, VI., Váci-körút 17.

9834—1899.  
tkvi szám.

[122] 1—1

### Árverési hirdetés.

A hátszegi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság a »Hátsegán« előlegezési és hiteleglet Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Válean Áron Russi lakos végrehajtást czenvedő elleni ügyében közhírre teszi, hogy végrehajtónak 30 frt. tőke, ennek 1898 évi március hó 17 napjától járó 6% kamatai, 30 frt. 98 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási, valamint a jelenlegi 7 frt. 65 kr. és a még felmerülő költségek iránti ügy a csatlakozott kimondott »Albina« takarékos és hitelintézetnek 100 frt. s jár., Medrea Györgye és társainak 70 frt. 39 kr. s jár. Prundár Petru és társainak 292 frt. 04 kr. és 364 frt. 90 kr. s jár. iránti követeléseik kielégítése végett Válean Áron (k. neje Bajk Firuca) végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék hátszegi kir. járásbírósa területehez tartozó Russ községi 97 tkvben a 1 és 6 rdsz. a. felvett ingatlanait rendszámonkénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 364 frt. tevő kikiáltási árban az 1900 évi június 8. napjának d. e. 10 orakor Russ községének előjárója házában megtartandó nyilvános árverésen a legfőbbbetétnél esetleg a kikiáltási árban alul is elfogja adani azzal a megjegyzéssel, hogy a fenti ingatlanra a m. kir. államvasutak járára feljegyzett kisajátítási jog nem érintetik.

Árverési szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%, készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes bírói letébehelyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 69 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamattal szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.  
Hátszeg, 1900. január 3-án.

Fehér,  
kir. albiró.

Despărțământul de postavuri  
al firmei

Kastner & Öhler în Graz

dispune de  
cel mai bogat asortiment

de  
postavuri stiriene veritabile.

Fabricate din lână curată  
pe garanță, recunoscute ca cele  
mai bune.

[86] 8-26

Stofe de modă, stofe negre  
și vinete pentru haine de bărbați.

Mustre franco.

La librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni  
în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 2 coroane.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferințe publice.

Prețul 3 coroane.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,  
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografie“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin  
în mărime de 24x32 cm. se trimite franco  
pentru 50 bani.

Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni.

„TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu  
și se află de vânzare la autorul în Serajevo (Bosnia) Teren-  
siengasse nr. 8

## Regulament de serviciu

I. și III. parte

pentru școalele de șargi a armatei comune ces. și reg. și a honvezimei reg. ung.,

compus de

Demetriu Bardosi,

primlocotenent ces. și reg. în regimentul de infanterie nr. 37.

Editura autorului.

Prețul unui exemplar 90 bani.

## Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe  
despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate  
cumpăra dela

„Tipografia“,  
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA  
FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite  
flori, compusă după explicările orientalilor  
de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32<sup>a</sup>) imprimat pe  
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,  
eleganț compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.  
Prețul unui exemplar 1 cor. = 1.50 lei.

Bine apreciată  
de întreagă  
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din  
tainele  
vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!

## „Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

iese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins  
bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu  
ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.